

با میراث فرهنگی کشورمان مهربانتر باشیم

رؤیا قزوینی*

در کتاب زاینده‌رود اصفهان^۱، علاوه بر نامهای فوق «پل تیموری» نیز به نامهای پل اضافه شده است. در کتاب نصف جهان فی تعریف اصفهان درباره پل خواجو چنین آمده است:

«.... پل هشتم، پلی است که الحال به پل خواجو اشتهر دارد زیرا که در آخر چهارباغ مشهور به خواجو واقع است و قبل از چهارباغ در آخر و کنار آن محله واقع بوده و پل طرف یمین است و در اوایل قبل از خرابیها بر سر محله حسن آباد بوده و بانی آنرا به اسم پل حسن آباد موسوم نموده چون محله حسن آباد در فترت افغان و فتنه‌های بعد از آن خراب و به کلی از آبادی افتاده است، محله خواجو

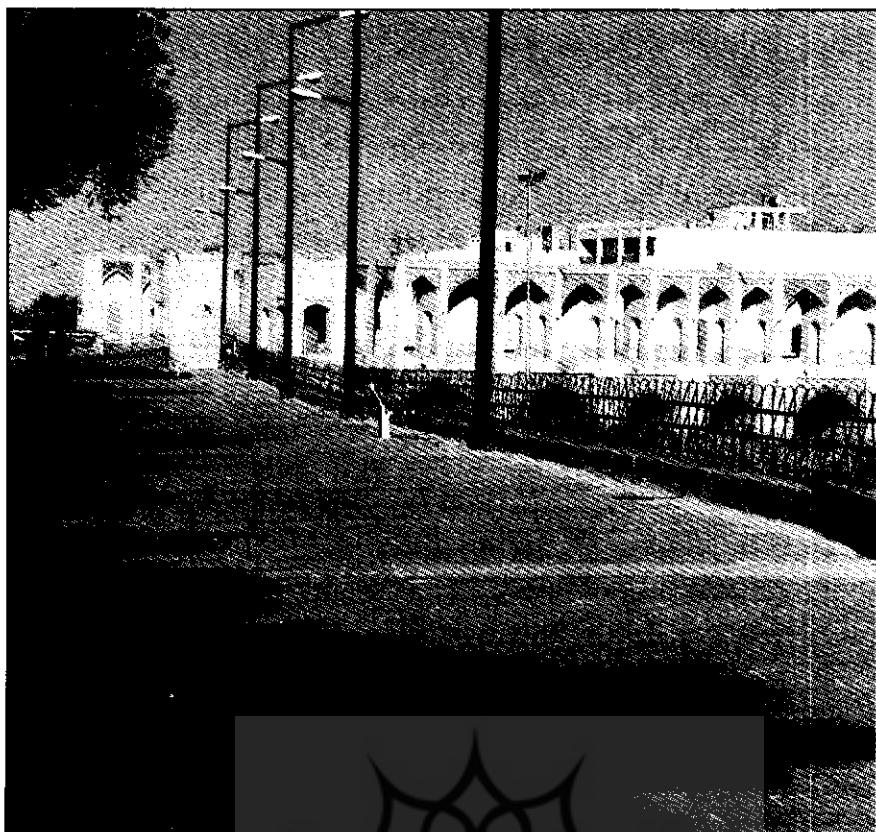
پل خواجو یکی از زیباترین پلهای ایران و جهان، همچو نگینی بر روی رودخانه زاینده‌رود اصفهان بنا شده است. این پل یکی از افتخارات این شهر است. بی‌شك وجود این پل و دیگر بناها و آثار و بساوهای تاریخی اصفهان، بسیار شده که مستشرقین و ایران‌شناسان و جهانگردان، آن را نصف جهان بنامند.

پل خواجو در سر راه قدیم اصفهان به شیراز و آخر چهارباغ صدر ساخته شده و طی سالیان طولانی به نامهای گوناگونی مشهور شده است. در فرهنگ معین، درباره نامهای مختلف پل چنین نوشته شده است:

پل خواجو (پل بابارکن‌الدین) پلی است که به امر شاه عباس دوم، سر راه اصفهان به شیراز ساخته شده و آن را به نامهای مختلف پل شیراز، پل خواجو، پل گبرها و پل امیر حسن بیک می‌نامند.

* - کارشناس ارشد مرمت ابیه.

۱- محمد م Hammondیان، زاینده‌رود اصفهان. انتشارات دانشگاه اصفهان، دی ماه ۱۳۴۸، ص ۱۶۱.

نگاهی دوباره به چشم انداز پل خواجه

عرض و طول نیست. لکن به همان استحکام ساخته شده و دقیقه‌ای از استحکام و خوش‌نمایی را فروگذار ننموده‌اند. شاه عباس ثانی بنا نموده و میرزا طاهر و حید تخلص که در آن زمان، وقایع‌نگار و مورخ زمان آن پادشاه بوده آن را ضبط و در تاریخی که به نام او نوشته ثبت نموده است و آورده که در محل این پل، یک پل کهنه مدروس و ویران بود و شاید آن پلی بوده است که در کتاب مافروختی به اسم جسر حسین نوشته شده و بالجمله به حکم پادشاه آن را خراب نموده و

نzdیک آن بوده و به آن اسم معروف شده است.^۲ در مورد بانی پل، اقوال گوناگون وجود دارد که به تعدادی از آنها اکتفا می‌کنیم: در کتاب «تاریخ اصفهان و ری» چنین آمده: پل رکن‌الدین که به پل خواجه معروف است، ریشه و اساسش قبل از عجم بوده و زمان ترکمانهای آق‌قویونلو تعمیری از آن شده و بعد صفویه مرتبه بالا را طرح انداخته و بیگلریگی‌گری صدر اصفهانی، روی مرتبه فوقانی بالاخانه‌ای ساخته بود به نام خود، که در هزار و سیصد و ده، اجزای ظل‌السلطان خراب کردند.^۳

مؤلف تاریخ اصفهان و ری گفته اساس پل قبل از عجم بوده، ولی معلوم نکرده که چه زمانی بوده است. در کتاب نصف جهان فی تعریف اصفهان چنین آمده است: «... این پل در کمال زیبایی است و زیاده خوش‌نمایی از پل سی و سه چشم است، اما به آن

۲- محمد مهدی بن محمد رضا الاصفهانی، نصف جهان فی تعریف الاصفهان، به تصحیح دکتر منوچهر ستوده، امیرکبیر، تهران، ۱۳۸۶، ۱۰۹، ص.

۳- میرزا حسن خان جابری انصاری، تاریخ اصفهان، به تصحیح و تعلیق جمشید مظاہری، انتشارات مشعل، چاپ اول، ۱۳۷۸، ۱۰۷، ص.

در اطراف زاینده‌رود، بازسازی پل مورد توجه قرار گرفته است. در تفکر جدید پل فقط به عنوان عامل ارتباطی مطرح نشده، بلکه بنایی با کاربردهای متفاوت در نظر گرفته شده است.

پل خواجه از حیث تعدد عملکرد، جزء بهترین نمونه‌های اصفهان و ایران به شمار می‌رود. این پل از این لحاظ حائز اهمیت است که همان‌گونه که ذکر شد، فقط نقش ارتباطی نداشته، بلکه به عنوانین مختلف مورد استفاده واقع می‌شده است. از جمله به عنوان سد، کوشک، و همچنین تفرجگاه و....، به طور کلی در طراحی پل، فضاهای جنبی در نظر گرفته شده است و این همان تعدد عملکرد یک بنا است که در اصول معماری ایرانی و اسلامی همیشه رعایت می‌شده است.

به طور کلی حیات هر شهر به آب آن منطقه بستگی دارد. حیات و خیر و برکت و طراوت و سرسبزی اصفهان نیز نتیجه مستقیم وجود رودخانه زاینده‌رود است. در دوره‌های مختلف پل‌هایی بر روی آن ساخته شده، که همگی وسیله ایاب و ذهاب ساکنان دو طرف رودخانه بوده، ولی پل خواجه از حیث تعدد عملکرد منحصر به فرد است.

همان‌گونه که ملاحظه شد، پل خواجه فقط جنبه اتصال نداشته و بدین لحاظ نیز جزء تاریخ و میراث ماست که باید به هر قیمت حفظ شود و چشم انداز و زیبایی ذاتی و ارزشمند آن ماندگار بماند.

اما از زاویه دید این نوشتار، متأسفانه منظره این پل لطمہ دیده و تقریباً از فاصله پانصد متری دورتر، نمی‌توان پل را در چشم اندازی بر جسته و مستقل یافت و می‌توان گفت جلوه پل خواجه از نظر حریم یک پل تاریخی - بی‌رنگ شده است. یعنی منظره زیبای آن از دور آن‌گونه که باید و به طور قطعی یکی از اهداف

برداشتند و این پل را به این وضع خوب و هیأت مرغوب مشتمل بر بیست و چهار چشمه به زمان اندک بساختند، و چون پیش محله حسن آباد و جنوب آن بوده آن را پل حسن آباد نهادند.^۴

در کتاب جغرافیای اصفهان چنین آمده: «... پل سوم که از پل اول دوهزار قدم فاصله داشت به نام محله‌ای که در آن قسمت قرار دارد، به نام پل حسن آباد معروف و به وسیله شاه عباس ثانی بنا گردیده است.»^۵

در جلد پنجم فرهنگ معین: در ذیل مدخل پل خواجهو آمده است: «... پلی است که به امر شاه عباس دوم در سر راه اصفهان به شیراز ساخته شده و آن را به نامهای مختلف نامیده‌اند. یک قسمت از پل را که تمام از سنگ است امیر حسن بیک آق قوینلو ساخته و طبقه دوم را شاه عباس از آجر بنا کرده است. این پل که از ۱۰۵۲ تا ۱۰۷۷ هجری ساخته شده است دارای ۲۱ دهنه می‌باشد. جلوه دهنده هر چشمه کشویی سنگی وجود دارد که آنرا با تخته چوبی می‌شود گرفت تا آب رودخانه بالا بیاید. در زیر پل سکوهای وسیعی ساخته شده که هنگام کمی آب و در فصل تابستان مردم در آنجا می‌نشینند. بر روی پل در وسط، خیابان وسیعی دارد و در طرفین آن غرفه‌هایی ساخته شده و در وسط پل عمارت دو طبقه گچ بری بنا شده است که گچ بری و نقاشی‌های آن از بین رفته است و طول پل ۱۲۶ متر و عرض هر یک از دهنه‌ها $\frac{3}{4}$ متر می‌باشد...»^۶

کریم نیکزاد امیر حسینی می‌نویسد:^۷

«... در انتهای شرقی خیابان کمال الدین اسماعیل و انتهای جنوبی خیابان خواجه (چهارباغ صدر) که به طرف تخت فولاد (قبرستان اصفهان) می‌رود، پل زیبا و تاریخی خواجه از قلعه شده است. این پل بر روی خرابه‌های پل حسن یک به وسیله شاه عباس

دوم در سال ۱۰۶۵ ه. ق ساخته شده است.»

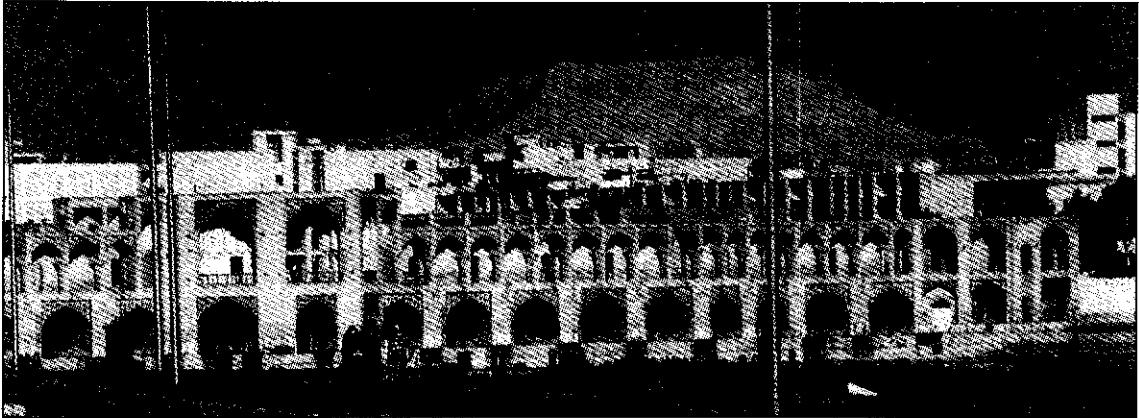
به طور کلی می‌توان از توشههای متون مختلف چنین نتیجه گرفت که این پل حدوداً در تاریخ ۱۰۶۵ هجری قمری ساخته یا بازسازی شده و احتمالاً قبل از احداث پل در این محل، پل دیگری وجود داشته که راه اصفهان به شیراز بوده و با توسعه شهر اصفهان و احداث بنایها و باغات متعدد

۴- نصف جهان فی تعریف اصفهان، ص ۱۱۰.

۵- سیروس شفقی، جغرافیای اصفهان، انتشارات دانشگاه اصفهان، ص ۲۲۶.

۶- محمد معین، فرهنگ فارسی، جلد پنجم اعلام، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۷، ص ۳۵۱.

۷- کریم نیکزاد امیر حسینی، فهرست تاریخچه مصور اینیه تاریخی اصفهان، ۱۳۳۵، ص ۱۸۷.

به روز حادتر می‌شود. مخالفتی با ساختمانها و معماری مدرن نیست، بلکه نامتناسب بودن ارتفاع و معماری این بناها با پل زیر سؤال است. شاید ساختن این‌گونه ساختمانها در جایی دیگر بسیار زیبا و دلپذیر می‌بود، اما در بافت اطراف این پل تاریخی با این ارتفاع واقعاً جای سؤال است.

خوبیختانه اصفهان همیشه شهر هنرمندان و هنرآفرینان بوده است و در این مورد نیز می‌توانند برای این مشکل چاره‌سازی کنند. بدین صورت که طرح‌هایی که در حریم این پل طراحی می‌شود با پل هماهنگی داشته باشد. منظور ما طراحی همانند زمان صفویه نیست، بلکه مقصود این است که معماری ما مطابق با زمان ما باشد، ولی از لحاظ ساختمان و ارتفاع تأثیر منفی روی پل نگذارد، آن را تحت الشعاع قرار ندهد. مصالحی که استفاده می‌شود نیز باید مطابق با وضع آب و هوا و به طور کلی وضعیت بومی شهرها باشد نه مصالحی که در

معماری غربی مورد استفاده قرار می‌گیرد. کلام آخر ما با شورای شهر است که خوبیختانه چندی است شروع به کار نموده و می‌تواند در این باره به کمک مسؤولان آمده و از انجام این‌گونه ساختمانها با این ارتفاع در اطراف بناهای تاریخی جلوگیری به عمل آورد. امید که بتوانیم این پل زیبا را برای آینده‌گان حفظ کنیم.

۸- تایید و یا رد طراحی جدید ادامه پل خواجو در این مقاله مورد بحث نیست.

سازندگان آن، بوده، دیگر درست دیده نمی‌شود! چه شده است؟! آیا پل خواجو مورد بی‌مهری مردم قرار گرفته است؟ اگر با دید جامعه‌تر به مسأله نگاه کنیم می‌بینیم از هرسوکه این پل زیبا را نظاره کنیم، در انبوهی از ساختمانهای مدرن و آسمان‌خراش‌های بلند ناپدید گشته، و بالا آمدن خیابانهای اطراف پل نیز به ایجاد این تقیصه کمک بزرگی کرده است. با مراجعه به تصویری که پاسکال گست ترسیم نموده در می‌باییم که پل در بدرو تأسیس بالاتر از خیابانهای اطراف بوده که دو حُسن داشته، یکی اینکه از خدمات هرز آبهای خیابانها و باغها و کوچه‌های اطراف در امان بوده، و دیگر اینکه از مسافت‌های دور اطراف زاینده‌رود نیز در دید قرار داشته است. اما اکنون که ما این همه به پل خواجو افتخار می‌کنیم چطور اجازه داده‌ایم در جنگل انبوه ساختمانها ناپدید شده باشد؟! باعث تأسف است!

در سال ۱۳۵۱ ه. ش. میراث فرهنگی با کمک شهرداری، قسمتی از پل را که در سمت شمال به فلکه فیض منتهی می‌شده است به صورت قدیم طراحی نموده‌اند^۸ تا از رطوبت و هرز آبهایی که به این ناحیه صدمه می‌زده جلوگیری کنند، اما در مورد سمت دیگر پل، هیچ‌گونه اقدامی نشده و ممکن است رطوبت و هرز آبها باعث ضرر و زیان جدی به ناحیه جنوبی پل شود. اما در مورد پایین بودن از خیابانهای اطراف پل هیچ فکر و اقدامی صورت نگرفته است. سخن اصلی این مقاله وجود ساختمانهای متنوع اطراف پل است که باید فکر جدی در مورد آنها بشود. ظاهراً این وضعیت روز